

Sag C-757/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

15. december 2022

Forelæggende ret:

Bundesgerichtshof (Tyskland)

Afgørelse af:

10. november 2022

Sagsøgt og revisionsappellant:

Meta Platforms Ireland Limited

Sagsøger og revisionsindstævnt:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände
– Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.

BUNDESGERICHTSHOF

KENDELSE

[Udelades]

Forkyndt den:
10. november 2022
[Udelades]
[Udelades]
[Udelades]
[Udelades]

i sagen

Meta Platforms Ireland Limited, [udelades],

sagsøgt og revisionsappellant,

– [udelades] –

mod

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale e. V., [udelades],

sagsøger og revisionsindstævnt,

– [udelades] –

har første afdeling for civile sager ved Bundesgerichtshof [udelades]

afsagt følgende kendelse:

- I. Sagen udsættes.
- II. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 80, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1) til præjudiciel afgørelse:

Gøres en krænkelse af rettigheder »som følge af behandling« som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse gældende, såfremt en sammenslutning, der varetager beskyttelsen af forbrugernes interesser, støtter sit søgsmål på, at en registrerets rettigheder er blevet krænket, fordi pligterne i henhold til artikel 12, stk. 1, første punktum, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, litra c) og e), i den generelle forordning om databeskyttelse til at oplyse om formålet med databehandlingen og om modtageren af personoplysningerne ikke er blevet opfyldt?

Præmisser:

- 1 A. Sagsøgeren er forbundssammenslutningen af de tyske delstaters forbrugercentraler, som er optaget på listen over godkendte organer i henhold til § 4 i Gesetz über Unterlassungsklagen bei Verbraucherrechts- und anderen Verstößen (lov om søgsmål med påstand om forbud i forbindelse med overtrædelser af lovgivningen om forbrugerrettigheder og andre love, herefter »UKlaG«). Sagsøgte, Meta Platform Ireland Limited (tidligere Facebook Ireland Limited), der har hjemsted i Irland, driver på webstedet www.facebook.de internetplatformen Facebook, som anvendes til udveksling af personlige og andre oplysninger. Et af sagsøgtes søsterselskaber, Facebook Germany GmbH med hjemsted i Tyskland, reklamerer i Tyskland for tilgængeligheden af reklameplads på internetplatformen og bistår sagsøgtes lokale reklamekunder. Sagsøgte er kontrahent for reklamekunderne i Tyskland. Sagsøgte behandler desuden oplysningerne om Facebooks tyske kunder. Sagsøgtes moderselskab og Facebook Germany GmbH har hjemsted i Amerikas Forenede Stater.

- 2 På internetplatformen Facebook findes et såkaldt »App-Zentrum« (app-center), hvor sagsøgte bl.a. giver sine brugere adgang til tredjemænds gratis spil. Ved tilgang til app-centret den 26. november 2012 blev spillet »The Ville[«] udbudt heri, idet der under en knap »Sofort spilen« (spil nu) fremkom følgende oplysninger:

Når du klikker på »Spiel spielen« (spil spillet) ovenfor, modtager denne applikation:

- dine generelle oplysninger (?)
- din e-mail-adresse
- om dig
- dine statusmeddelelser

denne applikation må poste i dit navn, herunder dine pointresultater m.m.

- 3 Endvidere var anført følgende oplysning:

Hvis du fortsætter, accepterer du de almindelige forretningsbetingelser og retningslinjer for databeskyttelse for The Ville.

De almindelige forretningsbetingelser og databeskyttelsesbestemmelserne var tilgængelige via en elektronisk henvisning (link). Tilsvarende oplysninger fremkom også i forbindelse med forskellige andre spil. I forbindelse med spillet »Scrabble« afsluttedes oplysningerne med sætningen:

Denne applikation må poste statusmeddelelser, fotos m.m. i dit navn.

- 4 Sagsøgeren har gjort gældende, at præsentationen af de oplysninger i app-centret, der findes under knappen »Sofort spilen«, er urimelig, idet sagsøgeren bl.a. har gjort gældende, at den udgør et lovbrud ved at være i strid med lovkravene til indhentning af brugerens gyldige databeskyttelsesretlige samtykke. Endvidere anser sagsøgeren den afsluttende oplysning i forbindelse med spillet »Scrabble« for en almindelig forretningsbetingelse, der stiller brugeren urimeligt dårligt.
- 5 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at det under varsel om bøder forbydes sagsøgte

1. som led i sin handelspraksis over for forbrugere med fast ophold i Forbundsrepublikken Tyskland at præsentere spil i et såkaldt »App-Zentrum« (app-center) på webstedet med adressen www.facebook.com således, at forbrugeren ved at trykke på en knap såsom »Spiel spielen« (spil spillet) afgiver en erklæring om, at operatøren af spillet gennem det af sagsøgte drevne sociale netværk modtager informationer om de her afgivne personoplysninger og bemyndiges til at formidle (poste)

oplysninger i forbrugers navn, som det fremgår af de gengivne skærbilledkopier [ikke trykt her],

2. at anvende følgende bestemmelse eller indholdsmæssigt identiske bestemmelser i aftaler med forbrugere, som har fast ophold i Forbundsrepublikken Tyskland, om brug af applikationer (apps) på et socialt netværk og at påberåbe sig bestemmelserne om overførsel af oplysninger til operatørerne af spillene:

Denne applikation må poste statusmeddelelser, fotos m.m. i dit navn.

- 6 Sagsøgeren har desuden rejst krav mod sagsøgte om erstatning for omkostninger til fremsættelse af påkrav på 200 EUR med tillæg af renter. Sagsøgeren har anlagt søgsmålet uafhængigt af en konkret krænkelse af en registrerets databeskyttelsesrettigheder og uden bemyndigelse fra en sådan person.
- 7 Landgericht (regional ret i første instans) afsagde dom over sagsøgte i henhold til påstanden (Landgericht Berlin (den regionale ret i første instans i Berlin), ZD 2015, 133). Sagsøgtes appel til prøvelse heraf blev ikke taget til følge (Kammergericht (regional appeldomstol), GRUR-RR 2018, 115). Sagsøgte har iværksat revisionsanke, hvorved sagsøgte har opretholdt sin påstand om frifindelse, mens sagsøgeren har nedlagt påstand om, at revisionsanken forkastes.
- 8 Ved kendelse af 28. maj 2020 (I ZR 186/17, GRUR 2020, 896 = WRP 2020, 1182 – App-Zentrum I) udsatte afdelingen sagen og forelagde Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af kapitel VIII, navnlig artikel 80, stk. 1 og 2, samt artikel 84, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse til præjudiciel afgørelse med henblik på afklaring af retstilstanden under gyldigheden af den generelle forordning om databeskyttelse, som trådte i kraft under revisionssagen og er relevant for fremtidige påstande om forbud:

Er bestemmelserne i kapitel VIII, navnlig i artikel 80, stk. 1 og 2, samt artikel 84, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse til hinder for nationale bestemmelser, som – foruden den beføjelse til at gribe ind, der er tillagt tilsynsmyndighederne med kompetence til at føre kontrol og håndhæve forordningen, og de registreredes muligheder for retsbeskyttelse – indrømmer dels konkurrenter dels organisationer, organer og kamre med beføjelser i henhold til national ret beføjelse til at anlægge søgsmål ved de civile domstole mod den krænkende part vedrørende overtrædelser af den generelle forordning om databeskyttelse, uanset om enkelte registreredes konkrete rettigheder er blevet krænket, og uden bemyndigelse fra en registreret under påberåbelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis, en overtrædelse af en lov om forbrugerbeskyttelse eller forbuddet mod at anvende ugyldige almindelige forretningsbetingelser?

- 9 Den Europæiske Unions Domstol traf ved dom af 28. april 2022 (C-319/20, [udelades] Meta Platforms Ireland) følgende afgørelse herom:

- Artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som gør det muligt for en sammenslutning, der varetager beskyttelsen af forbrugernes interesser – uden bemyndigelse, som er blevet givet denne med henblik herpå, og uafhængigt af en krænkelse af en registrerets konkrete rettigheder – at anlægge sag mod den, der formodes at have krænket beskyttelsen af personoplysninger, ved at gøre gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis, en lov om forbrugerbeskyttelse eller forbuddet mod at anvende ugyldige almindelige forretningsbetingelser, når den pågældende behandling af oplysninger kan påvirke de rettigheder, som identificerede eller identificerbare fysiske personer har i henhold til denne forordning.
- 10 B. Det fremgår af Den Europæiske Unions Domstols dom af 28. april 2022, at de i hovedsagen omhandlede bestemmelser om søgsmålskompetence i § 8, stk. 3, nr. 3, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (lov om illoyal konkurrence, herefter »UWG«) og i UKlaG's § 3, stk. 1, første punktum, nr. 1, sammenholdt med § 2, stk. 2, første punktum, nr. 11, på anvendelsesområdet for den generelle forordning om databeskyttelse skal fortolkes i overensstemmelse med EU-retten under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse. Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren, der har støttet sine påstande på manglende opfyldelse af pligterne til at oplyse om formålet med databehandlingen og om modtageren af personoplysningerne, har gjort en krænkelse af rettigheder »som følge af behandling« som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse gældende, afhænger af fortolkningen af denne bestemmelse, som ikke er entydig. Før der træffes afgørelse om sagsøges revisionsanke, skal sagen derfor udsættes på ny, og Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267, stk. 1, litra b), og stk. 3, TEUF en anmodning om præjudiciel afgørelse.
- 11 I. Appeldomstolen har efter den forelæggende rets opfattelse med rette taget sagsøgerens påstande til følge. Udfaldet af revisionsanken afhænger derfor af, om appeldomstolen uden retlig fejl har lagt til grund, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling. Dette forudsætter, at godkendte organer såsom den i hovedsagen sagsøgende forbrugersammenslutning efter ikrafttrædelsen af den generelle forordning om databeskyttelse i henhold til UWG's § 8, stk. 3, nr. 3, og UKlaG's § 3, stk. 1, første punktum, nr. 1, har beføjelse til at anlægge sag ved de civile domstole vedrørende overtrædelser af denne forordning uafhængigt af en konkret krænkelse af enkelte registrerets rettigheder og uden bemyndigelse fra en registreret under påberåbelse af et lovbrud i henhold til UWG's § 3a, en overtrædelse af en lov om forbrugerbeskyttelse som omhandlet i UKlaG's § 2, stk. 2, første punktum, nr. 11, eller en anvendelse af urimelige almindelige forretningsbetingelser i henhold til UKlaG's § 1 (Bundesgerichtshof, GRUR 2020, 896 [dommens præmis 17-32 og 55-62] – App-Zentrum I).
- 12 II. Sagsøgerens søgsmålskompetence i hovedsagen afhænger af, om sagsøgeren som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse

med sit søgsmål har gjort gældende, at en registrerets rettigheder er blevet krænket »som følge af behandling« i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse.

- 13 1. Afdelingen lagde i sin forelæggelsesafgørelse af 28. maj 2020 til grund, at det ikke kan udledes af bestemmelserne i kapitel VIII i den generelle forordning om databeskyttelse, at sagsøgeren i medfør af tysk lovgivning i henhold til UWG's § 8, stk. 3, nr. 3, og UKlaG's § 3, stk. 1, første punktum, nr. 1, har søgsmålskompetence, eftersom sagsøgerens påstande i hovedsagen alene vedrørte den objektivt-retlige håndhævelse af databeskyttelseslovgivningen (jf. Bundesgerichtshof, GRIIR 2020, 896 [dommens præmis 35] – App-Zentrum I). Afdelingen lagde til grund, at en sådan søgsmålskompetence hverken kan støttes på artikel 80, stk. 1 eller 2, i den generelle forordning om databeskyttelse eller på artikel 84, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse, og at det i betragtning af denne forordnings ordlyd og opbygning er uklart, om denne ikke blot har harmoniseret de materielle bestemmelser til beskyttelse af personoplysninger, men også håndhævelsen af rettigheder i henhold til forordningen. Afdelingen forelagde på denne baggrund Den Europæiske Unions Domstol det spørgsmål, om den generelle forordning om databeskyttelse fastsætter udtømmende regler for søgsmålskompetencen for sammenslutninger, idet disse regler er til hinder for at anvende bestemmelserne i UWG's § 8, stk. 3, nr. 3, og UKlaG's § 3, stk. 1, første punktum, nr. 1, på hovedsagen (Bundesgerichtshof, GRUR 2020, 896 [dommens præmis 33-54] – App-Zentrum I).
- 14 Den Europæiske Unions Domstol fastslog imidlertid i modsætning til den opfattelse, som afdelingen gav udtryk for i forelæggelsesafgørelsen (Bundesgerichtshof, GRUR 2020, 896 [dommens præmis 37, 60 og 62] – App-Zentrum I), at sagsøgerens søgsmålskompetence kan udledes af artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse (Domstolen, [udelades], præmis 49 [udelades] – Meta Platforms Ireland). Domstolen lagde til grund, at denne bestemmelse overlader medlemsstaterne et skøn med hensyn til dens gennemførelse. For at kunne anlægge et gruppesøgsmål som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse skal medlemsstaterne gøre brug af den mulighed, som bestemmelsen giver dem, for i deres nationale ret at fastsætte denne form for repræsentation af registrerede (jf. Domstolen, [udelades] præmis 59 [udelades] – Meta Platforms Ireland).
- 15 På grundlag af Den Europæiske Unions Domstols afgørelse skal det således prøves, om de i hovedsagen relevante bestemmelser i UWG's § 8, stk. 3, nr. 3, og UKlaG's § 3, stk. 1, første punktum, nr. 1, er omfattet af den skønsmargen, som hver medlemsstat er tillagt ved artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse. Denne skønsmargen skal fastsættes ved fortolkning af artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse under hensyntagen til denne bestemmelses ordlyd og opbygningen af samt formålene med den generelle forordning om databeskyttelse (jf. Domstolen, [udelades] præmis 62 [udelades] – Meta Platforms Ireland). Den mulighed, som artikel 80, stk. 2, giver

medlemsstaterne for at fastsætte en mekanisme for gruppesøgsmål mod den, der formodes at have krænket beskyttelsen af personoplysninger, fastsætter samtidig en række krav på det personelle og materielle anvendelsesområde, som skal overholdes i denne forbindelse (jf. Domstolen, [udelades] præmis 63 [udelades] – Meta Platforms Ireland). I den foreliggende sag er kravene på det personelle anvendelsesområde ganske vist opfyldt. Det er derimod med henblik på indholdet af sagsøgerens påstande tvivlsomt, om samtlige krav på det materielle anvendelsesområde i henhold til artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse er fuldstændig opfyldt.

- 16 2. Den søgsmålskompetence, som sagsøgeren er tillagt ved UWG's § 8, stk. 3, nr. 3, og UKlaG's § 3, stk. 1, første punktum, nr. 1, er omfattet af det personelle anvendelsesområde for artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse. Sagsøgeren opfylder som en sammenslutning, der varetager beskyttelsen af forbrugernes interesser, de krav, som i henhold til artikel 80, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse skal stilles til et organ, en organisation eller en sammenslutning, som ikke arbejder med gevinst for øje (Domstolen, [udelades] præmis 65 og 79 [udelades] – Meta Platforms Ireland).
- 17 3. Det kan i hovedsagen ikke besvares uden for enhver tvivl, om kravene på det materielle anvendelsesområde i henhold til artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse er opfyldt.
- 18 a) Det er dog ikke til hinder for sagsøgerens søgsmålskompetence, at denne har anlagt søgsmålet uafhængigt af en konkret krænkelse af en registrerets databeskyttelsesrettigheder og uden bemyndigelse fra en sådan person (jf. Bundesgerichtshof, GRUR 2020, 896 [dommens præmis 7] – App-Zentrum I, og Domstolen, [udelades] præmis 36 [udelades] – Meta Platforms Ireland). Sagsøgerens påstand vedrører ganske vist alene den abstrakte prøvelse af sagsøgtets præsentation af app-centret i forhold til det objektivt-retlige kriterium i databeskyttelseslovgivningen (jf. vedrørende påstanden i hovedsagen Bundesgerichtshof, GRUR 2020, 896 [dommens præmis 62] – App-Zentrum I). Den Europæiske Unions Domstol har imidlertid allerede fastslået, at det ikke kan kræves af et organ/en organisation som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse, at dette/denne foretager en forudgående individuel identifikation af den registrerede, der specifikt er berørt af en behandling af oplysninger, som angiveligt er i strid med bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse. Begrebet »den registrerede« som omhandlet i artikel 4, nr. 1), i den generelle forordning om databeskyttelse omfatter ikke alene en »identificeret fysisk person«, men ligeledes en »identificerbar fysisk person«, dvs. en fysisk person, »der kan identificeres«, direkte eller indirekte ved en identifikator, som f.eks. bl.a. et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata eller en onlineidentifikator. Under disse omstændigheder kan udpegelsen af en kategori eller gruppe af personer, der berøres af en sådan behandling, ligeledes være tilstrækkelig med henblik på anlæggelse af et sådant gruppesøgsmål (Domstolen, [udelades] præmis 68 f. [udelades] – Meta Platforms Ireland). De brugere af internetplatformen Facebook,

som udformningen af app-centret var målrettet mod, og som var interesserede i gennemførelsen af et af de her udbudte spil og derfor potentielt kunne give samtykke til behandlingen af deres personoplysninger ved at trykke på knappen »Sofort spilen«, er identificerbare fysiske personer i ovennævnte forstand.

- 19 b) Det er endvidere ikke til hinder for anvendelsen af artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse, at sagsøgeren ved at gøre en tilsidesættelse af reglerne om beskyttelse af forbrugernes personoplysninger gældende samtidig har gjort en tilsidesættelse af andre regler om beskyttelse af forbrugerne eller bekæmpelse af urimelig handelspraksis gældende (Domstolen, [udelades] præmis 66 og 77-82 [udelades] – Meta Platforms Ireland).
- 20 c) Artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse fastsætter desuden den betingelse, at en registrerets rettigheder er blevet krænket »som følge af behandling«. Det fremgår ikke klart, om denne betingelse er opfyldt under hovedsagens omstændigheder. Det præjudicielle spørgsmål tager sigte på at afklare, hvilke krav der skal stilles i denne forbindelse.
- 21 aa) Det præjudicielle spørgsmål er ikke allerede blevet besvaret ved Den Europæiske Unions Domstols dom af 28. april 2022 i sagen »Meta Platforms Ireland«, der blev afsagt som led i den foreliggende sag. Domstolen udtalte sig i denne dom ikke om, hvilke betingelser der i henhold til EU-lovgivningen skal være opfyldt, for at det kan lægges til grund, at der i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse foreligger en krænkelse af en registrerets rettigheder.
- 22 bb) Fortolkningen af begrebet krænkelse af rettigheder »som følge af behandling« som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse er ikke hævet over enhver tvivl. Det er end ikke klart, under hvilke omstændigheder det kan lægges til grund, at der foreligger en »behandling«, og navnlig, om der foreligger en sådan i tilfælde af en tilsidesættelse af oplysningspligten som omhandlet i hovedsagen (herom præmis 27-31). Selv hvis dette besvares bekræftende, opstår det spørgsmål, om en krænkelse sker »som følge af« behandlingen som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse (herom præmis 32-34).
- 23 (1) I henhold til artikel 4, nr. 2), i den generelle forordning om databeskyttelse forstås ved »behandling« enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse. Det fremgår af denne bestemmelses ordlyd, navnlig af udtrykket »enhver aktivitet«, at EU-lovgiver har haft til hensigt at give begrebet »behandling« en vid rækkevidde. Denne fortolkning støttes af den ikke-udtømmende karakter, udtrykt ved udtrykket »f.eks.«, af de aktiviteter, der er

anført i den nævnte bestemmelse (Domstolen, dom af 24.2.2022, C-175/20, [udelades], præmis 35 [udelades] – Valsts ieņēmumu dienests).

- 24 (2) I hovedsagen skal det tages i betragtning, at sagsøgeren har gjort en tilsidesættelse af sagsøgtes pligt til at oplyse om formålet med og omfanget af brugerens samtykke til behandlingen af dennes personoplysninger gældende (Bundesgerichtshof, GRUR 2020, 896 [dommens præmis 19] – App-Zentrum I, og Domstolen, [udelades] præmis 35 [udelades] – Meta Platforms Ireland).
- 25 Genstanden for søgsmålet er præsentationen af spil i »app-centret« på sagsøgtes internetplatform og angivelsen af, at det tillades applikationen at offentliggøre visse personlige oplysninger om brugeren i dennes navn (Domstolen, [udelades] præmis 35 [udelades] – Meta Platforms Ireland). Sagsøgeren har anlagt søgsmålet uafhængigt af en konkret krænkelse af en registrerets ret til beskyttelse af personoplysninger og uden bemyndigelse fra en sådan person (Bundesgerichtshof, GRUR 2020, 896 [dommens præmis 7] – App-Zentrum I, og Domstolen, [udelades] præmis 36 [udelades] – Meta Platforms Ireland).
- 26 Søgsmålet vedrører dermed ikke det spørgsmål, om sagsøgte krænker en brugers databeskyttelsesrettigheder i det øjeblik, hvor brugeren i app-centret trykker på knappen »Sofort spielen« eller »Spiele spielen« og dermed muligvis udløser en behandling af sine personoplysninger. Det er heller ikke genstanden for sagen, om de automatiserede aktiviteter vedrørende en brugers personoplysninger efter aktiveringen af en sådan knap krænker dennes ret til beskyttelse af personoplysninger.
- 27 (3) Efter afdelingens opfattelse kan det ikke besvares entydigt, om tilsidesættelsen i den foreliggende sag af den forpligtelse, der følger af artikel 12, stk. 1, første punktum, og artikel 13, stk. 1, litra c) og e), i den generelle forordning om databeskyttelse, til at oplyse den registrerede om formålene med databehandlingen og om modtageren af personoplysningerne i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog (jf. Bundesgerichtshof, GRUR2020, 896 [dommens præmis 30] – App-Zentrum I), er omfattet af begrebet behandling som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i den generelle forordning om databeskyttelse.
- 28 En »behandling« kan ud fra en ordlydsfortolkning kræve en direkte eller i det mindste indirekte påvirkning af personoplysninger [udelades] [litteratur]. En »aktivitet« som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i den generelle forordning om databeskyttelse kan forudsætte en handling, der medfører, at der sker noget med oplysningerne, eller at de håndteres, og omfatter dermed muligvis ikke oplysningspligter i forbindelse med indhentning af et samtykke til den påtænkte senere udnyttelse af oplysningerne [udelades] [litteratur]. Også forordningens opbygning kan tale mod at inddrage oplysningspligter i begrebet behandling. Pligterne til at oplyse om formålet med og omfanget af den af den dataansvarlige tilsigtede databehandling vedrører det stadium, der går forud for den egentlige behandling af personoplysninger.

- 29 På den anden side har Den Europæiske Unions Domstol med hensyn til begrebet behandling, der skal fortolkes bredt, fastslået, at dette begreb også omfatter aktiviteter, hvorved der blot »indledes« en indsamling af oplysninger og dermed en aktivitet, som lovgiver udtrykkeligt anser for et eksempel på behandling (Domstolen, [udelades] præmis 37 [udelades] – Valsts ienpēmumu dienests). De faktiske omstændigheder i hovedsagen kan muligvis sidestilles hermed, eftersom den præsentation af app-centret, som er genstand for søgsmålet, gav brugeren mulighed for ved et klik på knappen direkte at udløse en aktivitet, som uden yderligere mellemtrin medførte en behandling af brugerens personoplysninger.
- 30 Endvidere synes formålet med den generelle forordning om databeskyttelse, som består i at sikre en effektiv beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt bl.a. at sikre et højt beskyttelsesniveau for enhver persons ret til beskyttelse af personoplysninger vedrørende vedkommende, at tale for en bred fortolkning (jf. Domstolen, [udelades] præmis 73 [udelades] – Meta Platforms Ireland).
- 31 Det kan ligeledes tale for en bred fortolkning, at den dataansvarlige i henhold til artikel 13, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse skal opfylde den i hovedsagen omhandlede oplysningspligt »på det tidspunkt, hvor personoplysningerne indsamles«. Eftersom de oplysninger, der skal gives, udgør den registreredes grundlag for at beslutte, om vedkommende giver samtykke til behandlingen af sine data eller rejser indvendinger mod denne behandling, og eftersom dette formål ikke bliver opfyldt, hvis personen først modtager oplysningerne efter påbegyndelsen af dataindsamlingen, bør oplysningerne gives før påbegyndelsen af datastrømmen [udelades] [litteratur]. Dette tyder på, at lovgiver tog udgangspunkt i et indsamlingsbegreb, der skal fortolkes bredt og også omfatter situationen før påbegyndelsen af dataindsamlingen i teknisk forstand.
- 32 (4) Selv hvis den i hovedsagen omhandlede oplysningspligt omfatter begrebet »behandling« som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i den generelle forordning om databeskyttelse, opstår det yderligere spørgsmål, om sagsøgeren i hovedsagen har gjort en krænkelse »som følge af« behandling som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse gældende.
- 33 Formuleringen »som følge af« tyder på, at det skøn, som medlemsstaterne er tillagt ved artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse, kun omfatter etableringen af en søgsmålskompetence for en sammenslutning, hvormed en krænkelse af en registrerets rettigheder i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse, idet denne krænkelse skyldes en databehandlingsaktivitet som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i den generelle forordning om databeskyttelse, kan gøres gældende.
- 34 Derimod synes formålet med den generelle forordning om databeskyttelse, som består i at sikre en effektiv beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt bl.a. at sikre et højt beskyttelsesniveau for enhver persons ret til beskyttelse af personoplysninger vedrørende vedkommende

(jf. Domstolen, [udelades] præmis 7[3] [udelades] – Meta Platforms Ireland), at tale for også at udstrække søgsmålskompetencen for en sammenslutning til en tilsidesættelse af forpligtelsen i henhold til artikel 12, stk. 1, første punktum, og artikel 13, stk. 1, litra c) og e), i den generelle forordning om databeskyttelse til at oplyse om formålet med databehandlingen og om modtageren af personoplysningerne i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog. I denne henseende bør det endvidere tages i betragtning, at denne oplysningspligt også danner udgangspunkt for fastsættelsen i artikel 6, stk. 1, første punktum, litra a), af den registreredes samtykke som en central betingelse for, at en behandling af personoplysninger er lovlig.

- 35 III. Afdelingen gør for fuldstændighedens skyld opmærksom på, at det spørgsmål, der fremgår af dens forelæggelsesafgørelse af 28. maj 2020, i hvert fald indholdsmæssigt kan opstå på ny, såfremt Domstolen besvarer det her forelagte præjudicielle spørgsmål således, at søgsmålskompetencen i hovedsagen ikke kan støttes på artikel 80, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse.

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT